

TESTIMONI SENSIBLE
– CARME LLOP –

SALUTACIÓ ALCALDESSA

Des de fa uns anys, he tingut el plaer de conèixer a la Carme Llop i de mica en mica la seva obra ha anat formant part del nostre paisatge alhora que el paisatge rubinenc també forma part de la seva obra. Des de la seva arribada a la nostra ciutat, la Carme ha tingut la voluntat de viure de primera mà la cultura rubinenca, fet que ens alegra com a ciutat i ens enorgulleix.

La seva tècnica ens endinsa a un joc d'ombres i reflexos que ens traslladen a llocs plens de serenor i de llum.

És un autèntic plaer presentar-vos l'exposició Testimoni Sensible, a l'Espai Expositiu Aula Cultural, subseu del Museu Municipal Castell (MMUC) i serveixi aquest catàleg com a mostra d'una part de la seva producció artística.

Ana Maria Martínez Martínez

Alcaldeessa de Rubí

CARME LLOP

REFLEXIONS SOBRE LA PINTURA

*Tolls de llum,
l'aigua es vessa
damunt el trajecte verd de fulles.*

*S'encreuen les tiges
silents contra l'aire.
Aquesta presència clara em recobreix
i els ulls es lliuren
a un paisatge que creix com el temps.*

Cauen gotes cansades.

Es desperta la terra.

Rebrotem.

Carles Duarte

Alba del vespre i altres poemes. 2015

El tema del paisatge sempre ha estat motiu d'interès per a un gran nombre de pintors. Encara que ja apareix a l'antiguitat, no adquireix notorietat fins al segle XVII gràcies als artistes holandesos, entre ells Hobbema i Van Ruysdael. Més tard, al segle XIX, els pintors naturalistes i realistes anglesos Turner i Constable, així com l'arribada de l'Escola de Barbizon, amb Millet i Daubigny al front, incorporaran aspectes innovadors com és l'estudi directe del natural, prenent apunts a l'aire lliure per després pintar-los al taller.

A Catalunya hem tingut grans especialistes en la representació del paisatge, preferentment al segle XIX, amb Martí i Alsina i Vayreda, de l'Escola d'Olot; i posteriorment, altres pintors notables com Urgell, Meifrèn, Gimeno, Rusiñol, Matilla, Mir, Sunyer, etc. han destacat per interessar-se per la llum i per l'especial atmosfera que es respira en cada paisatge reproduït. Òbviament, podríem continuar mencionant creadors fins a arribar a l'actualitat, però les condicions que es donen ja són unes altres degut, sobretot, al fet que dins de l'apartat pictòric el segle XX s'incorporen altres formes de representació, com el cubisme i el fauvisme. Nietzsche afirmava que l'art és una il·lusió, i que tot bon art ha presumit de ser realista.

Precisament l'obra de Carme Llop segueix aquesta línia naturalista del paisatge, encara que en els seus inicis creatius s'endinsava en la figura i els interiors, però al cap de poc temps ja s'inclina preferentment pel paisatge. Un paisatge on no apareix l'ésser humà, però que hi és present d'alguna manera, sobretot quan pinta jardins públics o privats de qualsevol ciutat europea. Per exemple, a França, Itàlia, Anglaterra o Espanya, existeixen infinitat de palaus amb els seus jardins plens d'estàtues, fonts i laberints, que avui dia permeten al públic passejar i gaudir d'aquests grans espais.

Durant una determinada època, Carme Llop ofería una mirada molt singular dels jardins, o sigui, des d'una òptica relacionada amb l'arquitectura del paisatge, ja que en els seus quadres es percep nítidament el concepte de perspectiva, en el qual el punt de fuga és ben evident, i ella mateixa hi veu uns “espais de formes geomètriques i quasi escenogràfiques”. És cert, es tracta d'uns espais que permeten combinar a la vegada el color, la forma, la llum o l'ombra. Ara bé, en un jardí no només apareixen elements vegetals i escultòrics, sinó que també s'adverteix la presència de l'aigua a través de petits llacs artificials i fonts. Per això hi veiem diversos tipus de plantes, tant de terra com d'aigua –nenúfars-, i de flors.

Fent referència a aquesta exposició, que porta com a títol Testimoni sensible, l'aigua ja és la principal protagonista en els seus olis, centrats principalment en els llacs, i en aquesta ocasió es tracta del de Banyoles, així com les salines del sud de França. En el primer cas, la majoria de les pintures exposades permeten contemplar el llac des de diversos punts de vista, incorporant-hi elements vius com els ànecs, circumstància aquesta que proporciona a les seves obres la idea de moviment, a banda de donar sensació d'equilibri compositiu. Però el moviment no només ve originat pel lent desplaçament dels ànecs, sinó també per l'aparició d'uns petits remolins al moure's l'aigua de l'estany.

Si els ànecs treuen el cap contínuament, també s'observen algunes construccions als marges de l'estany, que Carme Llop mostra amb una doble vessant, ja que les reflecteix en l'aigua, i en emmirallar-s'hi queden desfigurades pel moviment. Aquesta particular lectura del quadre origina en l'espectador la sensació de vibració sonora, com si escoltés l'aletgeig de les aus o el vent que fa moure les fulles dels arbres.

Respecte a les salines, aquí s'intueix el propòsit d'introduir-se en el terreny abstracte, ja que la figura, a part d'alguna edificació, solament es manifesta mitjançant la línia de l'horitzó o del marge de la bassa d'aigua salada. La resta es tracta de color. La llum també incideix plenament en les diferents tonalitats cromàtiques que hi apareixen, com són els blaus i els roses.

Finalment, hi ha algunes peces en les quals les muntanyes, vistes des de lluny, fan l'efecte que l'artista pretén captar els diversos moments del dia en un sol quadre, ja que cadascuna de les muntanyes té una tonalitat diferent. Aquesta manera d'interpretar el paisatge rural no difereix de la idea que té del paisatge marí, atès que li interessa igualment mostrar la llum, l'ombra i el color.

La pintura de Carme Llop s'ha de contemplar amb deteniment, ja que cadascuna de les seves obres té una sèrie de detalls que a primer cop d'ull ens poden passar desapercebuts, però a mida que les anem mirant en descobrim de nous. A més, els seus quadres transmeten calma i serenitat, i provoquen en l'espectador una certa relaxació visual, tan necessària avui dia.

Ramon Casalé Soler

Membre de l'Associació Internacional de Crítics d'Art (AICA)

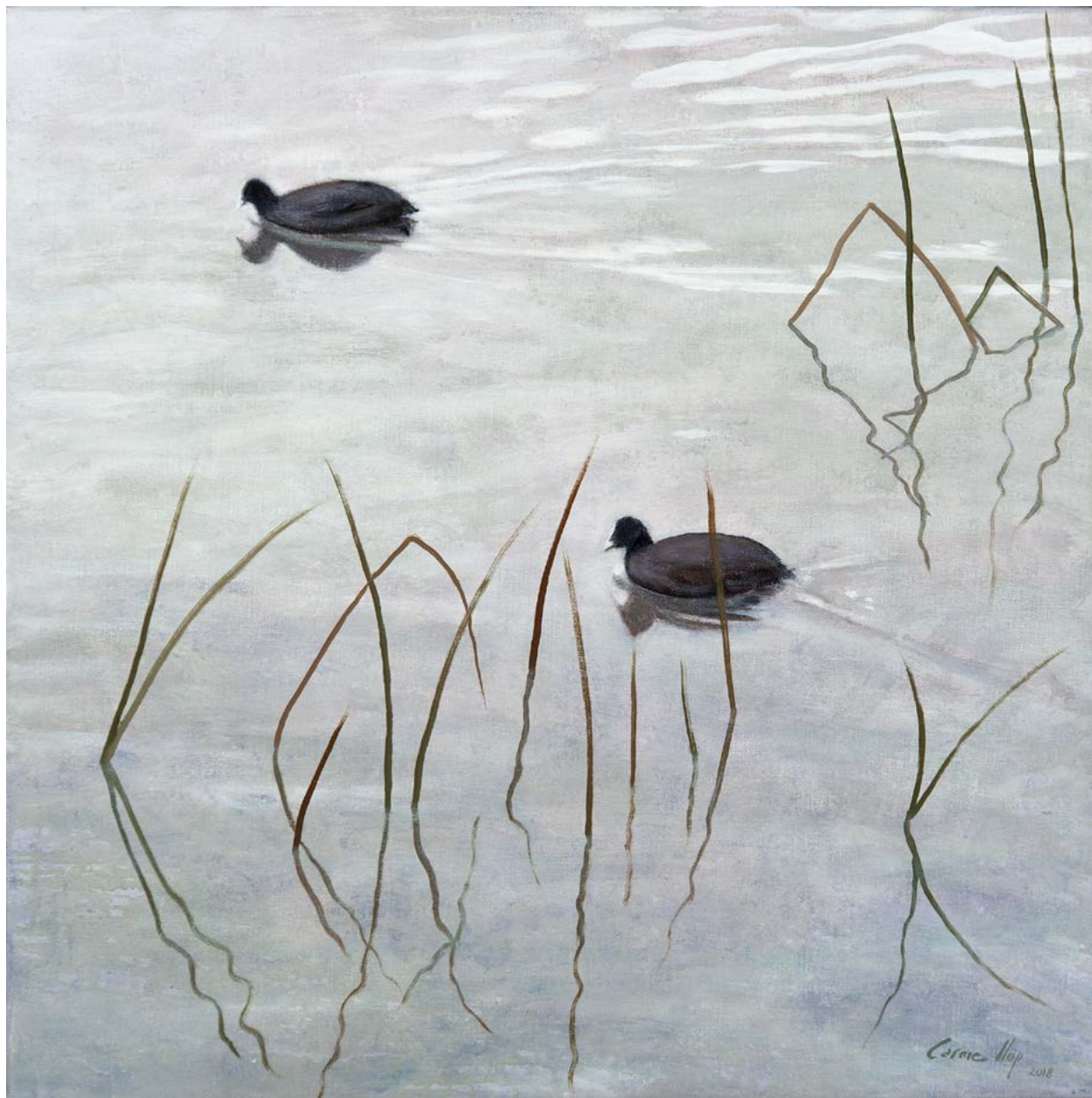
Els joncs dansen amb la brisa. 2019

Oli s/ fusta, 110 x 100 cm

Llum d'argent entre les branques. 2019

Oli s/tela. 100 x 100 cm

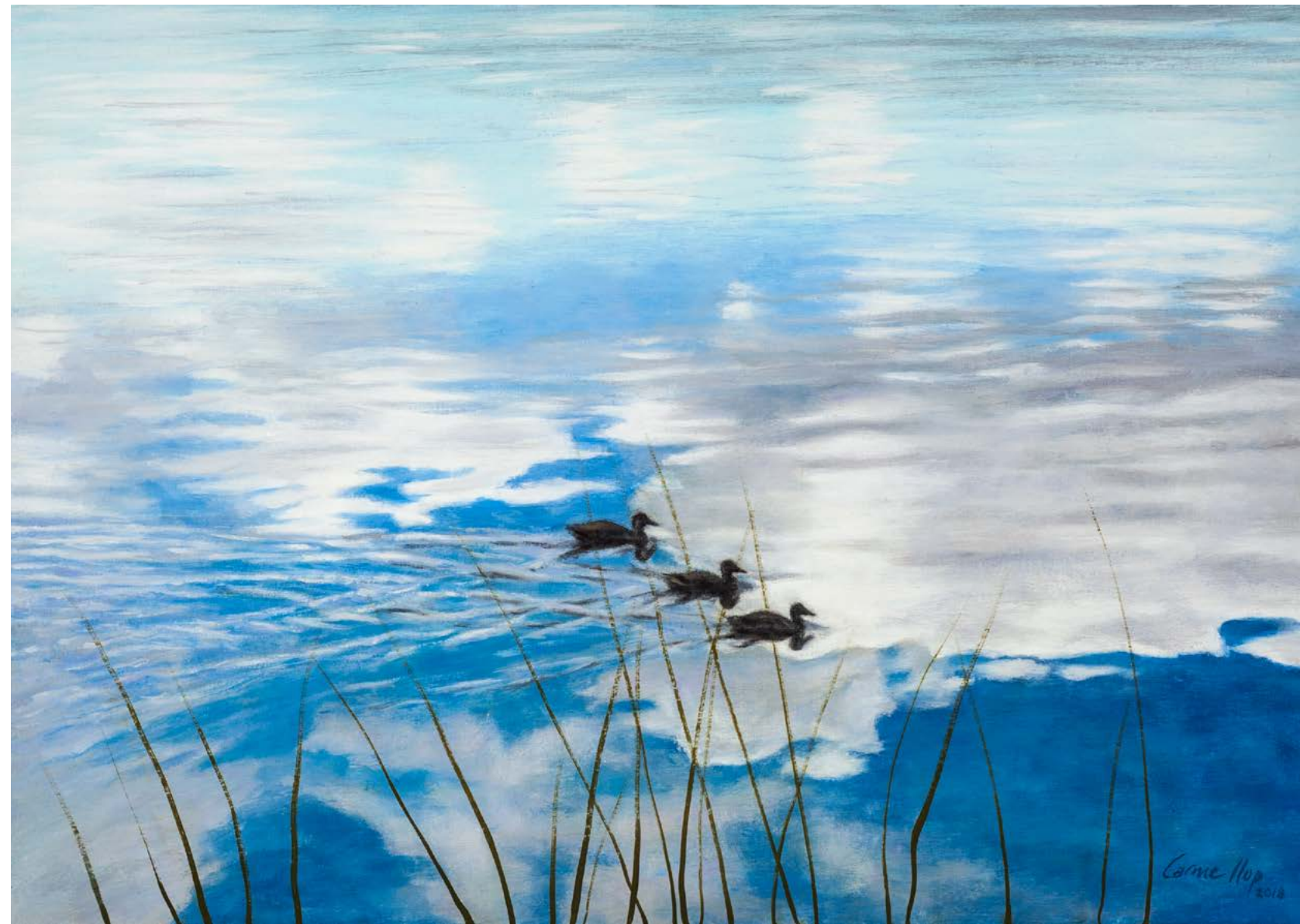
Entre joncs II. 2018
Oli s/tela. 50 x 50 cm

Silenci entre les canyes II. 2017
Oli s/fusta. 60 x 28 cm

Entre joncs I. 2018
 Oli s/fusta. 60 x 28 cm

Nedant entre núvols II. 2018
 Oli s/fusta. 35,5 x 55,5 cm

Les fulles reposen al fons. 2017

Oli s/fusta. 25 x 35 cm

Flota un silenci. 2016

Oli s/fusta. 25 x 35 cm

Nedant entre núvols III. 2018

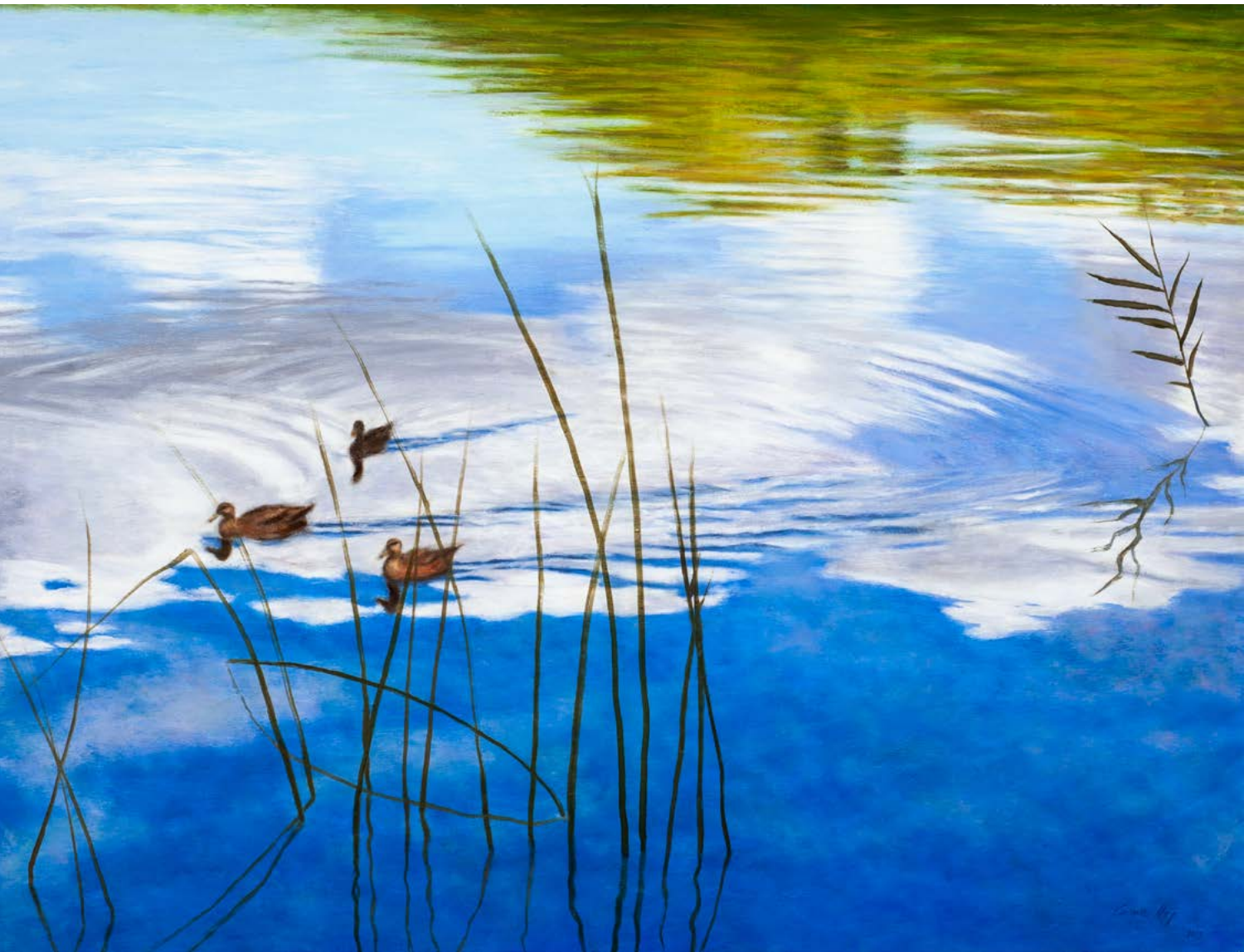
Oli s/fusta. 60 x 80 cm

Pentina l'aigua I. 2017
Oli s/tela. 50 x 50 cm

Anells en l'aigua II. 2018
Oli s/fusta. 60 x 120 cm

Nedant entre núvols I. 2018
Oli s/fusta. 60 x 80 cm

Calladament s'allunyen. 2018
Oli s/fusta. 37 x 120 cm

Seguint l'estela I. 2017
Oli s/tela. 40 x 95 cm

Somni de l'aigua. 2017
Oli s/fusta. 24 x 81 cm

Els núvols s'emmirallen I. 2018

Oli s/fusta. 120 x 60 cm

En la quietud de l'hivern I. 2018

Oli s/fusta. 32 x 122 cm

Sobre l'estany els núvols passen. 2018
Oli s/tela. 114 x 195 cm

Entre joncs serpentins. 2017

Oli s/fusta. 81 x 100 cm

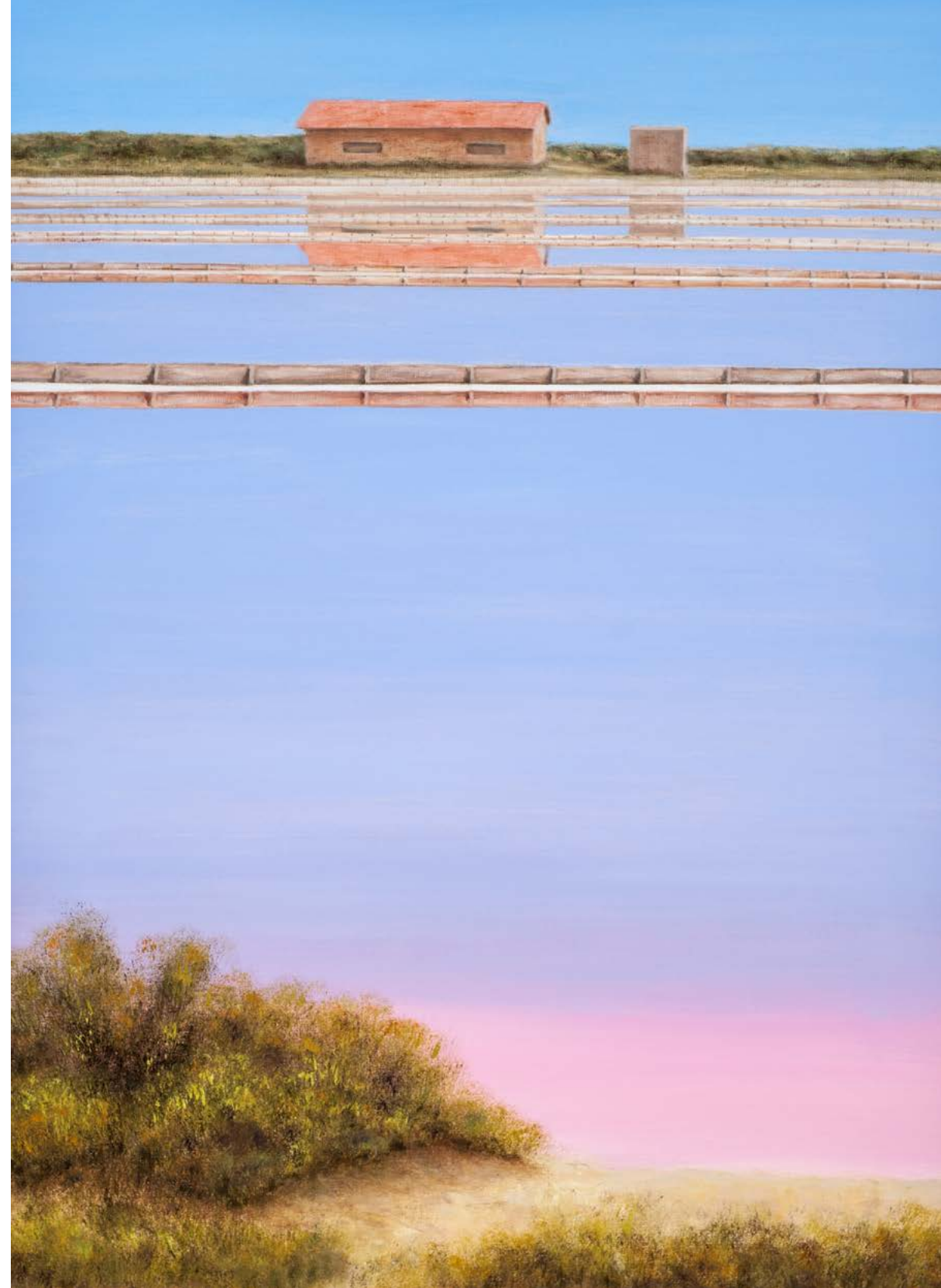

Deixant esteles al pas II. 2017

Oli s/fusta. 81 x 100 cm

Anells en l'aigua I. 2018
 Oli s/fusta. 80 x 60 cm

Salines de Gruissan I. 2018
 Oli s/tela. 81 x 54 cm

Anells en l'aigua III. 2018
 Oli s/tela. 81 x 54 cm

Silenci entre les canyes III. 2018
 Oli s/fusta. 81 x 47 cm

Tardor a l'estany III. 2018

Oli s/fusta. 120 x 37 cm

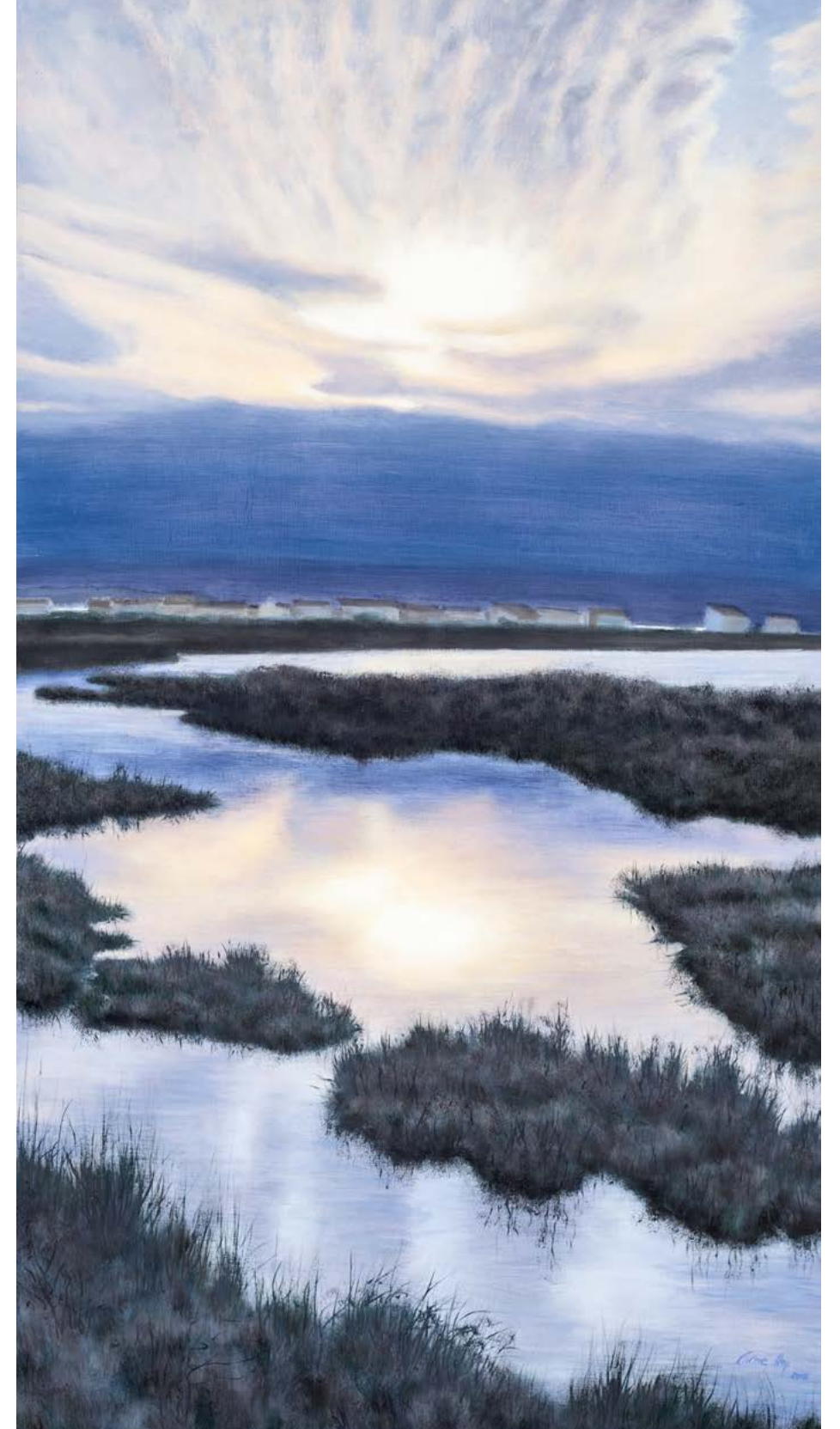
Tardor a l'estany II. 2018

Oli s/fusta. 100 x 81 cm

Tardor a l'estany I. 2018
 Oli s/ fusta. 120 x 66 cm

Contemplant el capvespre. 2018
 Oli s/ fusta. 100 x 55 cm

Salines de Gruissan II. 2018
Oli s/tela. 65 x 50 cm

Els núvols s'emmirallen II. 2018
Oli s/tela. 150 x 150 cm

Entre el canyís, els núvols. 2018
 Oli s/fusta. 110 x 100 cm

L'aigua, aquest mirall sinuós. 2018
 Oli s/tela. 114 x 146 cm

Suau oneig. 2017
Oli s/fusta. 60 x 80 cm

Res és el que sembla. 2018
Oli s/tela. 80 x 30 cm

1972-1977 - Estudis de Pintura i Procediments Murals a l’Escola Massana. Barcelona.
1978 - Curs de Litografia a l’Escola d’Arts i Oficis. Barcelona.
1979 - Curs de Gravat a l’Escola d’Arts i Oficis. Barcelona.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

2019 - Espai expositiu Aula Cultural. Rubí
2017 - Espai G d’Art. Terrassa
2014 - Espai expositiu Aula Cultural. Rubí
2013 - Torre Vella Centre Cultural. Salou, Tarragona
2008 - Nou Hospital de Sant Pau. Barcelona
2007 - Galeria AB. Granollers
2003 - Foc Gallery. Barcelona
2001 - La Casa Elizalde. Barcelona
2000 - Galeria Palladion. Toulouse, França
1999 - Galeria Can Marc. Begur, Girona
1998 - Galeria Can Marc. Girona
1995 - Torre Vella Centre Cultural. Salou, Tarragona
1994 - “La Punxa”. Col·legi d’Aparelladors de Girona
1990 - Galeria Theseus. Barcelona
1988 - Galeria Sèrie Disseny. Barcelona
1987 - Clínica Quirón. Barcelona
1985 - Sala de Cultura Sant Jordi. Granollers
1984 - Museu d’Art Modern de Tarragona

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

2018 - “Bódum”. Antiga Estació i Lectors, al tren!, Rubí
- Sant Galderic. Sala d’exposicions del Museu Vallhonrat, Rubí
- Espai G d’Art, Terrassa, Barcelona
- “O Figura”. Espai d’Art Km. 7, Saus, Girona
- Recinte Modernista de Sant Pau, Barcelona
2017 - Espai G d’Art, Terrassa, Barcelona
- Mercart. Espai d’art Claraboia, Rubí
2016 - Antiga estació de Rubí
- Mercart. Espai d’art Claraboia, Rubí
2015 - L’illa d’Art. Barcelona
- Mercart. Espai d’art Claraboia, Rubí
2014 - Mercart. Espai d’art Claraboia, Rubí
2010 - Hipermerc’art. Sala Vinçon, Barcelona

2009 - Mostra d’Art. Nou Hospital de Sant Pau, Barcelona
2006 - “Les Vendémiaires”. Sant Mathieu de Tréviers, França
2004 - ESCENES al Centre Cultural Torre Vella. Salou, Tarragona
- Galeria Botó de Roda. Torroella de Montgrí, Girona
2001 - Foc Gallery. Barcelona
- Galeria Botó de Roda. Torroella de Montgrí, Girona
- “Les Vendémiaires”. Sant Mathieu de Tréviers, França
2000 - “Le 76ème Salon des Artistes Méridionaux”. Toulouse, França
- Galeria Botó de Roda. Torroella de Montgrí, Girona
- COMPACT-ART, Galeria 98. Cadaqués, Girona
- Galeria Palladion. ETC. Toulouse, França
1999 - Galeria Botó de Roda. Torroella de Montgrí, Girona
1998 - “Le 74ème Salon des Artistes Méridionaux”. Toulouse, França
1997 - Espai Zen. Toulouse, França
1995 - Salou d’Art 95. Torre Vella Centre Cultural. Salou, Tarragona
1994 - Seleccionada pel “2n premi de pintura”. Galeria Telax. Reus
1990 - Saloquia 90. Castell d’Escornalbou. Tarragona
1989 - Museu San Telmo. Sant Sebastià
- Salòquia 89. Castell d’Escornalbou. Tarragona
1986 - Galeria Sèrie Disseny, “4 x 4”. Barcelona
1985 - “Ciutat”. Centre Cultural de la Caixa de Terrassa. Terrassa
- Galeria Lleonart. Barcelona
1984 - Galeria Sa Coma. Tossa de Mar, Girona
1982 - IV Biennal de la Caixa de Barcelona

IL·LUSTRACIÓ

1993 - Revista artística Memòries. Barcelona.
2002 - Disseny i realització, amb la col·laboració de Sergi Marcos, del llibre Quadern de Bitàcola per a un programa del 10è aniversari de Thalassa a TVC.

COL·LECCIONS

- Museu d’Art Modern de Tarragona
- Centre Cultural Torre Vella de Salou
- Museu Municipal Castell de Rubí

CRÈDITS

Edició
Museu Municipal Castell (MMUC)
Ajuntament de Rubí

Direcció de l’edició
Carme Fernández i Joan Gallisà

Textos
Ramón Casalé Soler

Disseny catàleg
Alis Coll Cavallo
Gestió Cultural, SCP

Impressió
Cevagraf SCCL

